

Тобі, Біла Церкво, заквітчане місто,
Я серце своє віддаю.

Анатолій Кульчицький

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 71-72 (14174-14175), 15 ВЕРЕСНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

До тебе серцем пригортаюсь...

БІЛА ЦЕРКВА ВІДЗНАЧИЛА 991 РІЧНИЦЮ

Є у вересня чарівна особливість – одного з його прозоро-дзвінких днів свою річницю святкує наша рідна Біла Церква. Як ми її завжди вітаємо – розкішно, гучно, яскраво! Які ми горді з того, що живемо в місті зі славною, майже тисячолітньою, історією, багатому на гарних людей та їхні прекрасні здобутки!

Але велике святкування неможливе, поки триває люта війна з нашим споконвічним ворогом. Однак символічний захід – підняття прапора Білої Церкви на головній площі міста як доказ того, що ми є і будемо стояти тут, на землі Надросся, вічно, – відбутися мав обов'язково. Зазвичай стяг наш піднімає міський голова. Але 9 вересня, цієї святкової суботи, Геннадій Дикий з подарунками від мешканців міста був у захисників із легендарної 72 ОМБр ім. Чорних Запорозжців. Тож почесну місію виконали представниці двох різних поколінь білоцерківців: Тамара Павленко – заслужений діяч мистецтв України, лауреат літературно-мистецької премії ім. Нечуя-Левицького, почесний громадянин Білої Церкви, та Аріна Желнова – вихованка театральної студії, творчої майстерні «Радосвіт» Центру еколого-натуралістичної творчості, учениця Білоцерківської гімназії-початкової школи №3 ім. Тараса Шевченка, переможниця всеукраїнських та міжнародних мистецьких конкурсів.

Гарною миттевістю свята стало щире привітання молодят, які саме того дня поєднали свої долі, – кадровому військовому, старшому сержантові 44 механізованої бригади В'ячеславу Залізнику та його чарівній нареченій Вікторії. Саме їм було надане право покласти квіти від усіх білоцерківців до пам'ятника Ярославу Мудрому, який 991 рік тому заснував наше місто.

пісень, улюблену «Червону калину», яка стала символом незламності українського народу та об'єднання борців за свободу України у цілому світі, разом із юними співаками виконали всі присутні на площі учасники дійства.

Протягом дня на встановленому в центрі міста екрані транслювалися відеовітання від найкращих творчих колективів, військових, відділів та управлінь міської ради.

Дорогі друзі, вірмо – після нашої Перемоги ми ще обов'язково відсвяткуємо всі найкращі події і дати! А нині доземно кланяємося всім, хто зараз на фронті! Дякуємо тим, хто, залишаючись у місті, робить усе від них

З Днем народження міста всіх вітав неперевершений колектив – народна капела бандуристів «Україночка» школи мистецтв №5 ім. Сергія Томащука на чолі з художнім керівником, заслуженим працівником культури України Раїсою Томащук. Більше того, одну з

залежне, щоб кожен крок наших воїнів був успішним і щоб Біла Церква продовжувала розвиватися!

Спасибі вам за мудрість, відповідальність, за готовність наполегливо працювати, за щире прагнення зробити Білу Церкву ще кращою!

Радіємо кожному новому жителю громади

В День міста, як завжди, вітають породіль, які саме цього дня поповнили нашу велику Білоцерківську родину. Традиційна акція «Новий громадянин міста» відбулася і цьогоріч, повідомляють офіційні джерела.

Отож 10 вересня в Білоцерківському пологовому будинку привітали мам, які подарували нашій громаді двох дівчаток.

В родині Ярослави та Миколи Шевчуків на світ з'явилася донечка Єва. Вона народилася 9 вересня о 8.20, має вагу 3 кг 200 г та зріст 51 см.

Другою щасливою родиною стали Аліна та Ілля Цуканови. В них також 9 вересня о 16.25 народилася донечка Мілана. Вага дівчинки 4 кг 450 г, зріст 55 см.

В обох родинах малята – первістки.

Від імені Білоцерківської міської територіальної громади щасливих мам привітала заступник міського голови Катерина Возненко. На честь знакової події вона

разом із начальником управління молоді та спорту Олексієм Копишинським вручили породіллям квіти та подарунки для немовлят.

За інформацією головного лікаря міського пологового будинку Юрія Куха, з початку цього року в місті народилися 1004 немовлят. Серед народжених – вісім двінь. 410 пологів були партнерськими (у 2022 році – 219).

Ми раді кожному новому жителю громади і разом зі щасливою родиною радіємо появі на світ ще двох маленьких україночок у День міста.

Від усього серця бажаємо малюкам та їхнім батькам міцного здоров'я та благополуччя!

Залишаться вічним світлом...

Важкі втрати несе рідна земля, виборюючи гідне і вільне життя руками й серцями наших солдатів, людей, чий імена золотими літерами вписані в новітню історію України.

Загарбники-людоджери вбили нашого земляка, тридцятивосьмирічного **Сергія Юрійовича СТРУКА**, який захищав Батьківщину в славетній 72 бригаді імені Чорних Запорозжців. Стрілець-помічник гранатометника, він загинув 3 вересня на околицях Водяного Волноваського району Донецької області в результаті здійснення противником обстрілу наших позицій.

Днями поліг ще один козак із нашої рідної 72-ї бригади, білоцерківець, який до останнього подиху захищав Україну, – тридцятичотирирічний **Євгеній Вікторович ЛЕВЕНЧУК**.

Героїчно обороняючи свою землю, в бою під Бахмутом загинув і наш земляк **Олександр ЯКУБЕЦЬ**. Будучи вірним військовій присязі й українському народові, Олександр боровся з окупантом у складі ТРО.

На війні з російськими окупантами загинув і 51-річний воїн **Андрій Анатолійович ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ**. Як і його батьки та дружина, Андрій Анатолійович працював на шинному підприємстві. Розпочав трудову діяльність транспортувальником у складальному цеху № 1, а згодом став майстром зміни складальної дільниці та інженером-технологом. З 2005 року обіймав посади заступника начальника цеху підготовки сировини, начальника дільниці підготовки сировини у підготовчому цеху, старшого майстра дільниці підготовки сировини. З 2015-го був майстром зміни дільниці змішування.

У квітні його мобілізували до лав ЗСУ. Відважно захищаючи свою Батьківщину, він загинув 5 вересня під час виконання бойового завдання.

Хай ваш людський і ратний подвиг, дорогі наші хлопці, найкращі воїни, ніколи не забудуть покоління, які завдяки вам житимуть щасливо під мирним небом вільної України!

Зберегти пам'ять про чеських визволителів

Білу Церкву з робочим візитом відвідали заступник аташе з питань оборони при Посольстві Чеської Республіки в Україні **Крістіна Врбова** та співробітник Інституту національної пам'яті, кандидат історичних наук **Віталій Бака**, йдеться в офіційних джерелах.

Метою їхнього візиту стало обговорення питання збереження поховань та пам'ятників часів Другої світової війни, що пов'язані з історією Чехословаччини, Чеської Республіки або діяльністю чехословацьких легіонерів, які розташовані на території нашої громади.

Під час спілкування міський голова Геннадій Дикий подякував пані Крістині Врбові за підтримку Чеської Республіки в нинішній боротьбі з російським агресором та наголосив, що Друга світова війна є частиною історії України і ми шануватимемо й пам'ятатимемо подвиг усіх героїв, які загинули, визволяючи Білу Церкву від нацистських загарбників. Тому пам'ятні знаки, які встановлені на честь захоронених чеських та словацьких солдатів, будуть обов'язково збережені.

Учасники зустрічі обговорили можливість співпраці чеської сторони з українською в частині можливої реконструкції пам'ятників чеським солдатам на території Парку Слави та на «Висоті 208,4 м»; можливості проведення робіт у рамках чинного законодавства, що стосуються декомунізації та деімперіалізації; подальшу співпрацю щодо розвитку туристичної сфери між країнами тощо.

Рятівне тепло жіночих рук

Нині кожний свідомий українець і українка допомагають нашим воїнам у спільній боротьбі за перемогу над московськими окупантами. Тому наші герої, які щодня ризикують життям за волю народу і незалежність держави, завжди відчують підтримку військових медиків і волонтерів. Але серед нас є й ті, хто фізично не спроможні волонтерити, проте мають величезне бажання також допомогти збереженню життя воїнів. Йдеться про пенсіонерів, які сьогодні не лишаються осторонь, а забезпечують наших захисників тим, що може їм врятувати життя.

Влітку минулого року знайомий пані **Світлани Бодаревої**, який нині перебуває на нульовій позиції, попросив її змайструвати для нього маскувальну сітку. Хоча їй раніше доводилося плести їх зі своєю приятелькою, але ж не індивідуальну сітку для захисту! Та вона впроралася з нею і встигла вчасно передати, поки той знову не від'їхав на передову.

Але пані Світлани цього було замало. Адже, крім нього, там багато інших бійців, які так само потребують захисту.

Тому вона звернулася до сусіда, щоб той збив їй рамку для плетіння сіток. До своєї доброї справи почала долучати знайомих пенсіонерок. Через інтернет шукала постачальників необхідного матеріалу, адже була потрібна особлива тканина, яка не пропускає воду і має захисний колір. Зверталася із цим до Харкова, Одеси, Києва, Чернігова, Запоріжжя... Не завжди знаходилася та, яка треба, але завжди доводилося купувати за свої гроші (а вартість 1 метра приблизно від 200 до 400 грн).

Коли пані Світлана звернулася до певної організації в Хмельницькому, то їй пощастило: там запропонували безкоштовно шматки тканини такої, як потрібно. Її вистачило на 8 сіток. Тобто вісім наших воїнів завдяки їй мали безпечний захист!

– Тоді ми сплатили тільки за пересилку з Хмельницького Новою поштою. Добре, що до оплати долучилися й деякі сусіди, – розповідає пані Світлана. – Але нам дуже не вистачає додаткових помічників.

Нині ж очолює невелику групу пенсіонерок, до якої входять: Неля Сеніч, Любов Кашуба, Лідія Проценко, Тетяна Рулла і Надія Лозинська. Ще дві пані не схотіли, що їх називали, хоча не менше на це заслуговують. Адже всі жінки, крім того

що плетуть маскувальні сітки, щомісяця перераховують частину коштів для ЗСУ зі своїх доволі скромних пенсій.

Якось пані Світлана поцікавилася в інтернеті, де ще плетуть саме індивідуальні захисні сітки, особисто для кожного військового. І виявилось – поки що тільки вони! З початку року від них на передову волонтери вже передали 34 маскувальні сітки – персонально для кожного бійця. А нині завдяки ініціативі й досвіду пані Світлани вже готові 42 комплекти. До них входять, окрім сіток, кавери і браслети виживання. Вони дуже потрібні для наших воїнів, а особливо для розвідників, десантників та операторів дронів.

Кілька разів на тиждень майстрині збираються на квартирі у пані Світлани для такої важливої роботи. Кожна з них не тільки молиться за збереження життя наших воїнів і їхню перемогу над московськими окупантами, а й дарує захисникам особливий оберег: медальйон з образом Святої Божої Матері, який прикріплюють до кавера.

Якби ж знали ті, «на болотах», що проти їхньої так званої «другої армії в світі» повстане за свою волю інша: наших воїнів, наших волонтерів і наших військових журналістів, а їм допомагатимуть ще й пенсіонери, і діти, і всі, хто вважають себе Українцями! Тоді переконалися б, що наша Перемога неминуха, так само, як їхня поразка!

P.S. Усі, хто бажає приєднатися до поки що невеликого, але дружнього колективу наших білоцерківських майстринь і допомогти захисту наших воїнів, можуть телефонувати пані Світлані за номером 097-319-75-50.

Тайна БРАТЧЕНКО

Протягом чотирьох місяців у громаді тривав конкурс учнівських есе, присвячений пам'яті білоцерківського історика, краєзнавця, археолога **Олексія Стародуба**. Метою цього інтелектуального змагання серед учнів став розвиток у молоді інтересу до історико-краєзнавчих досліджень з вивченням родинних реліквій, родоводів, сімейних традицій тощо.

В пам'ять про краєзнавця Олексія Стародуба

6 вересня в управлінні культури і туризму Білоцерківської міської ради відбулося нагородження учасників конкурсу. Його провів Білоцерківський ліцей «Мала академія наук».

На заході були присутні члени журі, знамі історики та краєзнавці, ініціатори конкурсу Євген Чернецький та Сергій Бурлака, а також кандидат філософських наук, доцент кафедри філософських та політичних наук БНАУ, наразі сержант ЗСУ Олександр Ярмола.

У конкурсі взяли участь вихованці закладів загальної середньої освіти міста. Вони здійснивали свої дослідження у номінаціях: «Моя колекція», «Мій родовід», «Реліквії моєї родини», «Наша садиба», «Свята і дозвілля моєї родини».

У вітальному слові голова журі Євген Чернецький зауважив: «Наш мозок може мати теоретичні знання будь-якого обсягу, але без практичної роботи вони не такі цінні, як хотілося б. Тому ідея залучити учнівську молодь до таких досліджень лягла в основу проведення цього конкурсу. Можливо, це буде їхній перший науковий досвід, можливо, саме це підштовхне дитину до того, щоб зробити якісь вирішальні речі у житті, допоможе професійно визначитися».

До нагородження долучилися також начальник відділу позашкільної освіти та виховної роботи управління освіти і науки БМР Л.О. Щербань та начальник управління культури і туризму БМР Ю.І. Ковальська. Кожен з учасників отримав диплом, а в подарунок останні книги Олексія Стародуба.

Родзинкою заходу стала квест-прогулянка центром міста «Мандри у часі», в якій взяли участь конкурсант, вчителі та батьки і яка була зорганізована Олександром Залевською, головним спеціалістом відділу охорони культурної спадщини і туризму

профільного управління. Учасники квесту віднайшли дванадцять історичних міні-скульптур, які уособлюють певні події в історії міста, а також присвячені особистостям, діяльність яких вплинула на життя нашого регіону. Це і «Білоцерківський скіф», і «Змієві вали», і маленькі фігурки козаків «Голки» (Микита Швачка) та «Молота» (Максим Залізник), присвячені періоду Коліївщини. Також діти віднайш-

ли місце розташування скульптурки «Скаут Слабченка», присвяченої нашому землякові, засновнику українського скаутського руху на Наддніпрянщині, активному діячеві українського емігрантського руху, що став відомим французьким та іспанським кінорежисером, та інші мініатюри. Юні краєзнавці отримали цікаві знання та досвід, адже найкраще інформація засвоюється саме у грі.

Ми впевнені, що цей конкурс стане традиційним і людей, залюблених у своє рідне місто, стане більше, а отже, патріотів міста й держави – також.

Вікторія ЗИНЧЕНКО та **Марія ШЕВЦОВА**, учениці 10 класу Білоцерківського ліцею «Мала академія наук»

Сьогодні ми поговоримо про травень...

Можна із великою впевненістю заявити: в культурному, літературному, житті громади відбулася знакова подія. На світ народилася нова книжка – відомого поета, композитора, заслуженого працівника культури України, білоцерківця Анатолія Івановича КУЛЬЧИЦЬКОГО. І звати її дуже по-весняному – «Зачудований травень мого життя...».

● Вона стала 19-ю в його творчій скриньці. І посвоєму унікальною. Впорядковував її автор у рік свого 85-ліття. І, наче віддаючи данину місяцю своєї появи, він хотів не тільки лагідно-травнево розказати власну історію, а й подарувати щирю й теплу, мов весняне сонце, любов найвірнішим друзям, найріднішим і найважливішим у житті людям. І тим, про кого пише в розділі «Вони завжди в моєму серці», і тим, хто візьме книжку в руки як її читач.

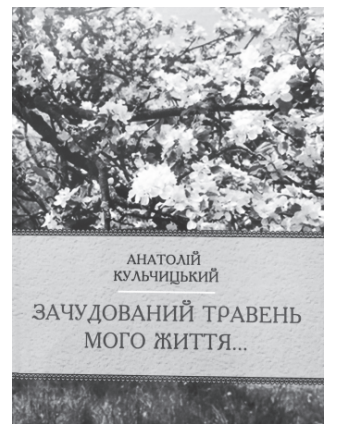
● На сторінках новонародженого видання через поетичне образне слово, через пісенну мелодійність, через почуття і обрані теми постає наш Анатолій Іванович – із незмінною прихильністю до гідних, його вірністю непохитним ідеалам, високими критеріями творчості, класним почуттям гумору і вартим захоплення ніжним оптимізмом. Тут – його незабутні друзі Борис Олійник та Микола Вігнаньківський, вродивця Біла Церква, спогади про юність, справедливі та грізні слова про криваве сьогоднішнє, стурбованість про долю української пісні, ода до Природи та її краси, лірика, присвяти дружині, красивим та достойним людям, яких зустрічав на життєвому шляху, філософські роздуми, рядки про село...

● Особливим розділом книжки стали присвяти автору. Це саме ті слова, які Анатолію Івановичу адресували інші талановиті, знамі, шановані письменники. Зацитуємо деякі з них. Приміром, так писав про А. Кульчицького наш земляк Володимир Іванців: «Між композиторів – співак, // Між співаків – поет питомий, // В поетів – композитор він, // В народі – просто: всім відомий».

● І якою ж безцінною зараз є думка Героя України Бориса Олійника, який свого часу побачив, що «такі справжні професіонали (а їх, на жаль, не густо), як Анатолій Кульчицький, у...завір'юсі дрімучого графоманства зумили вистояти і зберегти честь та гідність нашої української пісні...»

● Ми б не хотіли відірвати у вас, шановні майбутні читачі нової книжки, можливість безпосередньої насолоди такими різними поетичними текстами, якими вона дихає, тож наведемо тільки трохи рядочків із неї. Ось послухайте цю думку Анатолія Івановича: «І я візьму у молодість відрядження // Й полину в мрію – зоряну красу, // І всі свої життєві заощадження // В дарунок вічній долі принесу». Або ось така перлинка: «В моїм житті так повелось, // А в Білій Церкві так і сталось – // Як зорі падали у Рось, // Одна із них мені дісталась».

● Ми переконані, що вас неодмінно зацікавить розділ «Багаторічна траєкторія життя автора» – це зустріні у знімках миттєвості багатоті, людей,

враження та спомини біографії Анатолія Івановича.

● Звісно, що не можна оминати ще один факт: ця книга – це й прекрасний витвір рук, і думки, й серця кожного, хто готував і здійснив її поліграфічне втілення. Велике спасибі ТОВ «Білоцерківдрук» та особисто Федору Голосу за естетичну насолоду, яку отримуєш від доторку навіть поглядом до кожної сторінки з любов'ю виданої книжки!

● А далі, ми сподіваємося, в «Зачудованого травня...» буде багато щасливих місяців і навіть років, коли він зустрічатиметься саме з тими людьми, які цінують добре, людяне, нефальшиве поетичне слово. Ми ж у редакції чекаємо презентації книжки, про яку обіцяємо розповісти на сторінках «Громадської думки», та бажаємо доброго здоров'я і натхнення Анатолію Івановичу, наснаги на нові вірші, пісні, книжки!

Валентина ХРАБУСТ

Допоможе рятувати життя

Білоцерківська міська лікарня №2 отримала одну з п'яти сучасних лапароскопічних стійок, переданих американською некомерційною організацією Stronger than Ever (керівник Ric Elias). Про це інформують офіційні джерела.

Під час презентації представник благодійного фонду Наталія Яресько зауважила на важливості співпраці між нашою країною та благодійниками з усього світу в такий непростий час: «Я дуже радію від того, що надане обладнання вже встановлене, використовується та допомагає рятувати життя людей. Це ще потужне нагадування про те, чого ми можемо досягти, об'єднавшись, щоб допомогти громадам відбудуватись та відновлюватись».

Отримана закладом стійка – це надсучасний комплект засобів для ендоскопічних операцій з використанням системи візуалізації. Обладнання застосовується для малоінвазивних діагностичних хірургічних процедур, завдяки яким фахівці можуть оглянути черевну порожнину та репродуктивні органи всередині тіла. По суті надані лапароскопічні стійки є новітньою системою ендоскопічної візуалізації, яка має високу роздільну здатність для отримання детального зображення структур досліджуваного тканин. Крім того, яскравіше зменшені зображення допомагає зменшити навантаження на очі хірургів під час тривалого хірургічного втручання.

«Вперше лапароскопічне обладнання надійшло до нашої лікарні 23 роки тому, проте перевага лапароскопічної стійки, яку передали благодійники, очевидні. За її

допомогою операції можна проводити через невеликі проколи практично безболісно для пацієнта. А це – гарантія малотравматичності, мінімальних термінів загоєння, швидкого відновлення працездатності пацієнтів», – зазначає завідувачий відділенням відеоендоскопічної та малоінвазивної хірургії Анатолій Базяк.

Міський голова Геннадій Дикий подякував демократичному світу за допомогу та підтримку України в цей складний час: «Дуже важливо, що ця підтримка є не тільки на рівні держав, а й небадюжих людей. Об'єднавшись ідеєю допомоги українському народові, благодійники організували передачу цього дорогого обладнання, яке рятуватиме життя та здоров'я наших громадян».

Отримання хірургічного обладнання лікарнею стало можливим завдяки численним донорам та волонтерам, насамперед благодійній організації Stronger than Ever (США) та її керівникові, які профінансували закупівлю обладнання, а також таким організаціям, як HelpUkraine.Center, Нова Пошта Гуманітарна, ДП «Медичні закупівлі», волонтеру, керівникові центру медичних технологій при консалтинговій компанії «CIVITTA Україна» Ярославу Кудлацькому. Окрема подяка – міністру охорони здоров'я України Вікторові Ляшчу, його заступниці Марії Карчевич.

Від усього серця вітаємо ветеранів праці Білоцерківського національного аграрного університету, які народились у вересні:
В.М. Власенко, В.М. Коробкова, В.С. Климик, Л.О. Остапатій, В.М. Ткачук, Л.Ф. Афанасєва, З.М. Шуляк, Н.М. Радчук, В.Г. Ткаченко, М.В. Вельбовець.

Бажаєм щастя і достатку,
 Ясного неба і тепла.
 В житті лиш злагоди й порядку,
 Щоб доля світлою була.

З повагою – **Е.В. Ланін**

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єкта для цілей оренди

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта для цілей оренди.
 Об'єкт оцінки:

№ п/п	Об'єкт	Площа, м ²	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Частина нежитлової будівлі літ. «А-3» (к. 3-9)	55,8	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Героїв Небесної Сотні, 46а	Комунальний заклад Білоцерківської міської ради дитячо-юнацька спортивна школа № 1

Дата оцінки: 30.09.2023 р.

Замовник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР. Платник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР. Очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки: 2000 грн. Строк виконання робіт: не більше 5 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінки майна.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом ФДМУ від 31.12.2015 р. № 2075. До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінки майна за напрямками оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямків, що відповідають об'єкту оцінки. Вимоги до претендентів для участі в конкурсі (учасників конкурсу) викладені у розділі II Положення. Вимоги до конкурсної документації, порядку її складання, оформлення та подання містяться у Положенні, зокрема у розділах I, II, III, та додатках до нього. Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності, інформація щодо досвіду суб'єкта оціночної діяльності та (або) оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, інформація про претендента подаються за встановленими в додатках 3 – 5 до Положення формами.

Конкурсна документація подається у запечатаному конверті не пізніше ніж за чотири дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) за адресою: 09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2. Телефон для довідок: 5-35-31, 5-86-74.

Конкурс відбудеться 02.10.2023 р. об 11.00 в приміщенні управління комунальної власності та концесії БМР за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2.

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії

КУПЛЮ

гармонь, баян, акордеон, домру, бандуру, чоботи хромові, ялові, ікони, статуєтки, фотоапарати «Зеніт», «Фэд», об'єктиви, медалі, старе намисто, стару військову форму, портупею, бінокль, шахмати, нарди, старі радіодеталі, прибори.

095-156-36-40

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

✓ Даю уроки гри на фортепіано учням із 1 по 4 класи. Можливо – заняття на дому в учнів. Тел.: 068-101-85-21.

КУПЛЮ гараж, контейнер, металеву будку, металевий будиночок. Тел.: 095-156-36-40.

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Газову плиту, водяні насоси, умивальник, ящик для інструментів автомобільний, пральну машину, солідол, домкрат (25 т), дизеливу, фанеру, радіоприймач («Москвич»), плитку чеську, запчастини до ЗІЛ-130, drankу, сітку, драбину, дошки, столи. Тел.: 097-629-55-04.

✓ Алюмінієву тачку, пус-

козарядний, зарядний 0-25 Ампер, бідон алюмінієвий (40 л), провід мідний (2 мм), пілосос «Шміль», трансформатор 220/110, автотрансформатор 9 Ампер, конденсатори, склотканину, бочку металеву, 200 л. Тел.: 067-87-277-31.

Втрачене тимчасове посвідчення № 692228 (замість військового квитка), видане на ім'я **Колодій Богдан Віталійович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачене свідоцтво про право на спадщину за заповітом, видане 20.07.2007 року на ім'я **Сокотун Олександр Геннадійович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

БЕЗКОШТОВНО ВІДДАМ

запчастини до швейної машинки «Подолка» (ручна).

Тел.: 063-64-54-229.

ВІДДАМ макулатуру. Самовивіз. 099-287-73-35

Закупуємо ВРХ:

-Корови(36-40грн за кг);

-Бики(55-58грн за кг);

-Телиці(50-53грн за кг);

-Кони(25-30грн за кг); -лежачі та доріз.

096-849-72-59,Вадим

ПРОДАЮ

✓ 2 навісні кухонні шафи, білі, г/стан, ціна договірна;

✓ нову білу 2-спальну підковдру, машинна вишивка, 380 грн;

✓ пароварку, нова, імпортна, 850 грн.

Тел.: 099-148-92-98, 096-208-36-48.

Що потрібно знати, аби уникнути переплат по субсидіях

Переплата субсидії – це надміру виплачені бюджетні кошти, отримані особою без достатньої правової підстави.

Основним документом, що регулює порядок надання субсидій та стягнення надміру виплачених коштів, є Постанова Кабінету Міністрів України від 21.10.1995 № 848 «Про спрощення порядку надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива», затверджене Положення про порядок призначення житлових субсидій (далі – Постанова 848).

Щоб уникнути переплати виплати субсидії та подальшого повернення цих коштів до бюджету, необхідно пам'ятати про відповідальність за достовірність відомостей в заяві, декларації, інших документах, що вплинули на встановлення права на призначення житлової субсидії та на визначення її розміру.

Підставами для стягнення з отримувача надміру виплаченої субсидії є:

1) Подання недостовірних даних, фальшивих документів для отримання субсидії;
 2) Неповідомлення органу ПФУ протягом 30 календарних днів про зміни у своєму матеріальному та соціальному стані щодо:

✓ зміни складу зареєстрованих у житловому приміщенні членів домогосподарства;

✓ зміни соціального статусу членів домогосподарства (пенсіонери, інваліди тощо);

✓ зміни у складі сім'ї члена домогосподарства;

✓ зміни переліку отримуваних житлово-комунальних послуг та умов їх надання;

✓ зміни управителя, виконавця комунальних послуг, створення об'єднання власників;

3) Неповідомлення органу ПФУ протягом 30 календарних днів про те, що будь-

хто зі складу домогосподарства змінив свій майновий стан щодо:
 ✓ купівлі земельної ділянки, нерухомого майна, транспортного засобу (з врахуванням обмежень, зазначених у Постанові 848), цінних паперів, будівельних матеріалів, інших товарів довгострокового вжитку; одноразової оплати будь-якої роботи або послуги (крім медичних, освітніх та житлово-комунальних); внеску до статутного капіталу, в благодійну діяльність; надання позики; якщо ці операції були здійснені протягом 12 місяців перед місяцем звернення за субсидією і на суму більше 50 тис. грн або при виявленні вищезазначених фактів під час отримання раніше призначеної субсидії;

✓ настання права власності більше ніж на одне житлове приміщення (квартиру, будинок), крім виключень, передбачених Постановою 848;

✓ відкриття депозиту або придбання облигацій у сумі, що перевищує 100 тис. грн;
 ✓ протягом 12 місяців перед призначенням субсидії здійснення операції з купівлі іноземної валюти та банківських металів на суму більше 50 тис. грн;

✓ отримання одноразового доходу в сумі, що перевищує 25-кратний розмір прожиткового мінімуму (крім допомоги на здобуття освіти, отримання медичних послуг, подолання наслідків стихійного лиха, інших катастроф; страхових виплат; спадщини у вигляді нерухомого майна);

4) Настання умов, за яких втрачається право на отримання субсидії на понаднормову площу житла;

5) Перебування за кордоном особи зі складу домогосподарства або члена сім'ї особи зі складу домогосподарства сукупно більш як 60 днів.

В деяких випадках уповноважений орган має право перерахувати розмір субсидії і стягувати суму надміру виплачених коштів, коли під час перевірок були виявлені неправильні відомості, надані юридичними особами (довідки про доходи, про склад зареєстрованих осіб, забезпеченість житловою площею тощо), або коли під час обстеження матеріально-побутових умов домогосподарства було виявлено ознаки порушення норм законодавства щодо призначення субсидії.

За наявності виявлених підстав виплата житлової субсидії припиняється, надміру перераховані (виплачені) суми житлової субсидії повертаються громадянами на рахунок Пенсійного фонду України.

У разі відмови громадянина добровільно повернути суму надміру перерахованої (виплаченої) житлової субсидії питання про її примусове стягнення вирішується у судовому порядку.

Щоб уникнути переплати виплати житлових субсидій, а внаслідок цього і відрахувань з них, субсидіантам необхідно уважніше ставитися до своїх обов'язків і знати, що надміру отримані кошти підлягають поверненню.

Оксана БУРІМСЬКА,

начальник ВОГ № 3 Головного управління Пенсійного фонду України в Київській області

ПОДРУЗІ Й КОЛЕЗИ ОЛЕНЦІ ГАВВИ – НА СОРОКОВИНИ ВІД ДНЯ СМЕРТІ МАМИ – ЗІ СПІВЧУТТЯМ І ЛЮБОВ'Ю

Наші мами нас не залишають...

Просто настає якась фатальна година, коли вони тихенько йдуть у вічність. Нам від того так само боляче, як у момент народження. Бо на столі лежать її окуляри. А в шафі – її улюблена кофтинка. А біля ліжка – капці, в яких ще вчора ходила...

Однак люди кажуть, що життя таке – мусиш переболіти й пережити. Мама б точно не хотіла твоїх страждань. Хіба кришталеву сльозу і ніжний-ніжний спогад, які навіть не тривожитимуть, а світло й тепло хвилюватимуть тебе, як згадуватимеш її. Хіба мудрості твоєї, яка додасть сили, щоб ти розправила крила.

А поки – так мало час минуло від страшного і скорботного дня. Тільки сороковини. Душа її, востаннє попрощавшись і з тобою, і з усією любов'ю їй родинною, і з вашим гостинним домом, вже легко піднялась до Дому вічного. Хай буде їй там добре – від вашої пам'яті, від вашої гідності й чуйності. Від того шляху між людьми на землі, який вона благословляє, на якому буде завжди поруч у хвилини радості і смутку.

СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ ПРЕКРАСНІЙ ЛЮДИНИ,
 ДРУЖИНИ, МАТУСІ Й БАБУСІ МІЖ ЖИВИМИ
 НА ЗЕМЛІ І ВІЧНИЙ СПОКІЙ ЇЇ ДУШІ
 У ЦАРСТВІ НЕБЕСНОМУ.

ПІСНЯ ПРО МАТИ

Посіяла людям
 літа свої літечка житом,
 Прибрала планету,
 послала стежкам споришу,
 Навчила дітей,
 як на світі по совісті жити,
 Зітхнула полегко –
 і тихо пішла за межу.
 – Куди ж це ви, мамо?! –
 сполохано кинулись діти.
 – Куди ви, бабусю? –
 онуки біжать до воріт.
 – Та я недалеко...
 де сонце лягає спочити.
 Пора мені, діти...
 А ви вже без мене ростіть.
 – Та як же без вас ми?..
 Та що ви напустили, мамо?
 – А хто нас, бабусю,

у сон поведе по казках?

– А я вам лишаю
 всі райдуги із журавлями,
 і срібло на травах,
 і золото на колосках.
 – Не треба нам райдуг,
 не треба нам срібла і злата,
 Аби тільки ви
 нас чекали завжди край воріт!
 Та ми ж переробим
 усю вашу вічну роботу, –
 Лишайтесь, матусю.
 Навіки лишайтесь. Не йдіть.
 Вона посміхнулася,
 красива і сива, як доля,
 Змахнула рукою – злетіли увись рушники.
 «Лишайтесь щасливі», –
 і стала замисленим полем,
 На цілу планету й віки.

Борис ОЛІЙНИК

КУПОН ДЛЯ БЕЗПЛАТНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Назва рубрики _____ (куплю, продам, міняю, шукаю роботу...)

Текст оголошення _____

Телефон або адреса (друкуються в оголошенні) _____

Один купон – оголошення до однієї рубрики змістом не більше 1-го найменування. Заповніть, виріжте та відправте або принесіть за адресою: 09117, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18, редакція газети "Громадська думка".

Третяк Вячеслав Юхимович

Народився 1936 року на Черкащині. Тривалий час був робітником авіаремонтного заводу. З 1971 по 1986 роки студював у "Заспіві". Багато років був активним учасником народної чоловічої хорової капели, що діяла при ПК заводу "Сільмаш".

На його вірші написали низку пісень композитори О. Злотник, П. Дворський та місцеві самодіяльні композитори подружжя Т. і Ю. Павленки. Лауреат міської літературно-мистецької премії ім. І.С. Нечуя-Левицького.

БІЛА КРИНИЦЯ

Встали, як роки,
Липи і клени.
Лози сплелися
В танець зелений.
В чистих джерелах
Грає зірниця...
Ось вона, мамо,
Біла Криниця!

Глянь, як до неї
Кличе лелека,
Що привітав нас
В роки далекі,
Де росло щастя

Разом з бідою,
Зрошене потом,
А не водою.

Пили з криниці
В пам'ятні дати,
Що йшли на Корсунь
В битву, солдати.
Слава їх вічна
Не затьмариться,
І буде завжди
Чиста криниця.

Свіжість криниці
П'ю я з долоні.

Сяйво берези
Впало на скроні,
Тільки тій
пісні
Не зупиниться!
Ось вона,
мамо,
Біла Криниця!

Северин приїхав на фірму, а там останнім часом усе без змін, як казала бабуся – через пень колоду. Дав необхідні вказівки і вирішив хоча б на пів дня поїхати в село, набратися сил. Батьківська хата завжди з нетерпінням чекає на нього, радо виблискує віконцями, посилає назустріч теплі, веселі, сонячні промінчики, що зігрівають душу...

Їхав, а спогади повертали до тих незабутніх років, до неї... Йому вже скоро сорок років, у нього є Оленка, мила, вірна дружина, а ось дітей вони не мають. Може, це і є та основна причина, яка несвідомо, як шашіль, точить душу? А серце не забуває Азу, його Азу, і час від часу нагадує про неї.

***

Старшокласник Северин познайомився з нею на районних змаганнях із легкої атлетики. Дівчина була трохи молодшою за нього, проживала в сусідньому селі. Вже наступної неділі обоє приїхали до міста. То був чи не найкращий день у їхньому житті. Парк, річка, лебеді і той перший несміливий поцілунок.

До них підійшов сивочолий фотограф:

– Я задивився на вас. Хочу зробити подарунок, знімок на пам'ять...

Вона чекала його повернення з армії, заочно навчалася у виші. Чому заочно? Бо залишилася на господарстві вдвох із матір'ю...

***

Прошли роки. Якось, зовсім недавно, Северин зустрів Ніну, подругу Ази по вишу. І вибудувався логічний, тобто алогічний, рядочок тих подій.

Аза поїхала здавати випускні державні екзамени, а він чекав на її повернення, щоб до диплома додати і свідоцтво про шлюб.

Щоб відсвяткувати успішний перший іспит, Ніна попросила Азу і Гліба, який постійно шукав прихильності у дівчини, закупити на базарі необхідні продукти. Та на лихо їх на базарі побачила сільська «язиката Феська» і до вечора Северинові змалювала яскраву картинку. Звичайно, він не повірив, але черв'ячок сумніву вже закрився в його душу. А тут ще Ніка, що проживала на протилежному кінці села, запросила його з друзями на свій день народження.

Схильності до спиртного Северин не мав, але цього разу дозволив собі зайве. З часом друзі після застілля порозходилися. Хоч і добряче захмелілий, хлопець також збирався.

– Куди тобі в такому стані йти? Залишайся, проспийся, – запропонувала Ніка.

І він залишився.

Злий на всіх, а особливо на себе, через усе село вранці повертався додому. Назустріч ішли люди, поспішали на роботу. Хто посміхався, а хто підбадьорював: «Козак!» «Кізяк!» – клекотіло всередині. Не знав, куди від сорому сховати очі. Як з ним могло таке трапитися?

Після закінчення навчання повернулася Аза. Намаганувся зустрітись з нею. Даремно! Її мати сказала Северину:

▲ У 137 році, за імператора Адріана, в Римі жила благочестива вдова Софія (що по-грецьки означає «мудрість»). У неї були три дочки, які мали імена головних християнських чеснот: Віра, Надія і Любов.

▲ Будучи глибоко віруючою, Софія виховала їх у любові до Бога. Чутка про приналежність до християнства цього сімейства дійшла до імператора, і він побажав особисто побачити трьох сестер і матір, що так виховала їх. Всі четверо з'явилися перед цезарем і не боязливо сповідали віру в Христа, що воскрес із мертвих і дає вічне життя всім віруючим у Нього.

▲ Здивований сміливістю юних християнок, імператор наказав одному поганину вмовити їх відректися од віри. Проте сестри-християнки не змінили своїх переконань. Тоді їх знову привели до імператора Адріана, який став наполегливо вимагати, щоб вони принесли жертву язичницьким богам.

▲ «Я з радістю піду до любого мого Спасителя», – сказала Віра. Вона мужньо преклонила свою голову під меч і так віддала дух Богові. Надія і Любов, натхненні мужністю старшої сестри, зазнали подібних мук. Вогонь не заподіяв їм шкоди, тоді їм відсікли мечем голови. Святу ж Софію не піддали тілесним мукам, але

Віри, Надії, Любові та Софії

17 вересня

прирекли на ще сильніші душевні муки – від розлуки із замученими дітьми. Старшій, Вірі, тоді було 12 літ, середульшій, Надії, – 10, а молодшій, Любові, – лише 9 років. Так три дівчинки і їхня мати показали, що для людей, які укріплюються благодаттю Святого Духа, нестача тілесних сил аніскільки не перешкоджає для прояву сил духу і мужності.

▲ Мати поховала доньок на горі за містом, сама ж три дні сиділа біля їхньої могили, молилася й також відійшла до Господа.

▲ Страждання і подвиги таких мучеників, як Віра, Надія, Любов та матір їхня Софія, поширювали і зміцнювали християнство. Ми, наслідуючи приклад цих святих, повинні плекати у своєму житті, в родині та серцях ці найбільші моральні чесноти – віру, надію і любов, просити у Бога ласки бути мудрими й терплячими.

У країні дорожніх знаків

У бібліотеці-філії №2 юні читачі зустрілися з інспектором групи зв'язків із громадськістю Патрульної поліції Білої Церкви та Білоцерківського району молодшим лейтенантом Наталією Ковалишиною, яка розповіла дітям про основні правила поведіння на дорозі та вулиці.

Не обійшлося й без ігор, адже в такій формі малечі легше розвинути увагу, спостережливість, зібраність, обережність. Діти із задоволенням взяли участь у грі «Впізнай дорожній знак», відгадували загадки та розгадували кросворд із ключовим словом «дорога».

На прикладі казки «Колобок» на новий лад дітлахи вчилися бути уважними, спостережливими, обачними.

Олена БУЯНЕНКО

– Ти був мені, як рідний син. Не приходь сюди більше. Аза поїхала і не сказала куди. Забудь її.

Розумів, вона простила б його тілесну зраду, але це було, як зрада Батьківщини, відмова від Раю...

***

Вже повертаючись із села, побачив на автобусній зупинці бабусю.

Та запізналась на автобус, а до лікарні треба.

– Не бідкайтесь, підвезу вас аж під двері. Сідайте, проїзд безплатний. Як вас звати?

– Баба Марія, а в селі всі величають Микитівна.

– А я Северин.

– Гарне ім'я, козацьке. Може, Наливайко? Славний був воїн.

– Ні, так називається вулиця, на якій я живу.

– Дітей провідував?

– Знову ні, немає у мене дітей.

Так за розмовами і до лікарні доїхали.

– Може, за вами ввечері заїхати? Відвезу додому.

– Дякую, Северине, добрий ти чоловік. Я тут у подружки заночую. За твоє шире серце Бог дасть тобі дитину, дівчинку. Ти тільки вір!

І перехрестила його.

***

Зупинився біля гастронома взяти дещо на вечерю. Заодно вирішив зайти в магазин квітів, купити для Оленки польових, які вона так любить. Вийшов з машини. У скверу на лавочці сиділо якесь сумне дівча, підліток, і ледь не плакало. Підійшов.

– Як тебе звати?

– Катруся, – мовила злякано. Її погляд ніби обпалив його серце.

– Не бійся. Чим тобі допомогти?

– Я шукаю тата. Він живе у будинку №9, а в якій квартирі не знаю.

– Не хвилюйся, знайдемо, я також там живу, хоча квартира багато. Їсти хочеш?

– Та ні, я сьгодні вже їла.

– А що саме?

– Пила кефір.

– Ну, склянка кефіру – це серйозно. Бачу, ти зголоділа. Навпроти нас кафе. Ходімо, я також щось перехоплю, а заодно і про себе розкажеш... Разом вирішимо, як тобі допомогти.

***

Северин крадькома позирав, як це потішне голодне дівча спершу швидко, а потім все повільніше поглинало

Лагідний вечір

принесені страви. А думки його знову полинули в минуле. Довго-довго не одружувався, аж поки не зустрів Оленку. Вона чимось нагадувала Азу, але не зовні, а швидше, своєю щирістю, відкритістю, добрим та лагідним серцем. Тільки лелека все обминає їхню госпуду...

– А якби не знайшла свого тата, то що робила б у вечірньому місті?

– Можна заночувати на вокзалі, там світло і людей багато, не страшно.

Попросив Катруся розповісти про себе і раптом подумав: якщо Катруся сирота, запропонує стати йому дочкою. Може, саме це мала на увазі Микитівна?

***

– Ми з мамою жили удвох, а коли вона захворіла, бабуся продала в селі хату і переїхала до нас. Добре нам жилося. Коли запитувала маму, де мій тато, вона казала, що за кордоном. А коли в неї не стало сил боротися з хворобою, то сказала, що тато тут, але за кордоном. Я ніяк не могла цього зрозуміти.

Його з мамою світлина завжди стояла на видному місці. Я любила її.

Пізніше мама сказала: «В цьому закленому конверті записана його адреса. В нього своя сім'я, і я не хочу, щоб ти була для нього тягарем. Та коли тобі стане зовсім сутужно, навідайся до нього, а далі йди своїм шляхом. Я хочу, щоб він знав, що у нього є ти. І якщо йому колись стане важко чи захворіє, то обов'язково допоможи».

Ми часто з бабусяю приходили на могилу до мамі. Ма тепер я прихожу до обох... Мене вирішили віддати в інтернат, я так туди не хочу, але іншого виходу немає. Вирішила спершу знайти тата, сказати, що мама все життя його любила, молилася за нього. А потім... Інтернат – так інтернат... Ви справді мені допоможете?

У Северина сльози заступили очі:

– Обіцяю, Катруся. Клянусь!

Аж сонечком засяяло її лице.

– Ага, ледь не забула! Я взяла з собою той знімок, де тато й мама разом.

Розкрила сумочку і подала Северину обгорнуту серветкою світлинку. До нього посміхалася молода, щаслива пара: він і Аза!

Стояв тихий, лагідний вечір...

***

P.S. Щодня Северин поспішає з роботи до своїх дівчат. Сьогодні ж чомусь відчув особливе піднесення, купив квіти, солодоші. Не встиг переступити поріг, як обоє кинулися до нього, обняли, пригорнулися. Надзвичайно осяйна, щаслива Оленка прошепотіла йому: «Катруся вперше назвала мене мамою!»

Микола ОТИЧЕНКО

Сайт Спорт Іа	П'ятниця, 15.09 ніч +17 день +25	Субота, 16.09 ніч +16 день +25	Неділя, 17.09 ніч +15 день +24	Понеділок, 18.09 ніч +15 день +24	Вівторок, 19.09 ніч +13 день +23	Середа, 20.09 ніч +13 день +23	Четвер, 21.09 ніч +12 день +23
---------------------	--	--------------------------------------	--------------------------------------	---	--	--------------------------------------	--------------------------------------

Мрія дає нуль, якщо її не зробити життям. (Г. Тютюнник)

Засновник:
ПП "Редакція газети
"Громадська думка"
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук",
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.